

El triomf de Clavé

Un dels episodis de la vida de Clavé que m'ha causat un impacte més emotiu és el relatat per l'advocat Tomàs Caballé i Clos en el seu extens i ben documentat llibre «José Anselmo Clavé y su tiempo», pàgines de la 108 a la 110, on descriu un dels més dramàtics esdeveniments de la Barcelona d'aquells temps borrascosos.

En el furiós atac i saqueig d'una fàbrica dels volts de les Rambles, els assaltants, després de calar-hi foc, enduts per l'embriaguesa d'aquells moments resolgueren apoderar-se de la caixa de cabdals d'aquell establiment fabril. En un dels instants més pujants de l'operació se'ls presentà sobtadament el nostre Clavé que proferint grans crits els digué amorosament:

«Què feu; nois? Però, què féu? Fillets!».

Tots quedaren astorats, ja que coneixien a Clavé, i en la llur sorpresa pogueren, encara, oïr dels llavis del Mestre: que l'honradesa és el do més preuat de l'obrer i que jamai un treballador ha de robar. «Nois, no sigueu lladres!» els recalçà. Segons relata el citat biògraf el robatori no es va dur a terme.

Vet aquí un dels fets de Clavé. Ell predicava el Progrés, la Virtut i l'Amor i el compliment d'aquesta trilogia és i serà l'antidot de les més ofuscades passions. És el triomf definitiu de la Pau.

La societat claveriana de Granollers «Amics de la Unió» que ha demostrat, durant més d'un centenar d'anys, la seva fidelitat als ideals del Mestre, i que a través de totes les incidències socials i polítiques sempre ha estat admirada i respectada, avui pot entonar, altra vegada, l'himne d'un nou triomf amb el fet de l'estrena del seu flamant i esperat domicili.

M'ha plagut escriure aquestes lletres d'adhesió a la dita societat coral de la que vareig ésser-ne una dotzena d'anys mestre-director, i de la qual, avui dia, encara tinc l'honor de figurar en el nombre dels seus associats.

Josep. M.ª Ruera

Director de l'Escola Municipal
de Música de Granollers

